

कवि लावल. केटलांये (सं.के अपि, प्रा. केवि)

कवि आरारा. कवे, वर्णवे (सं.कवति)

कवित, कवित्त गुर्जरा. प्राचीसं. विराप. काव्य (सं.कवित्व)

कविता, कवीता अखाछ. अखेगी. कपूर्मं. ०कामा(शा). प्राचीका. प्रेमाका. मदमो.

कवयिता, कवन करनार, कवि

कवियण आरारा. नेमिछं. विक्ररा. कविजन

कवियणजण नेमिछं. कविजनोनो समूह

कविलउ, कविळउ उक्तिर. वीसरा. घेरा बदामी रंगनुं (सं.कपिलः)

कविळास वीसरा. कैलास पर्वत (प्रा.)

कविसमय वाग्भवा. काव्यरचना अंगेनी प्रचलित संकेतपरंपरा, [काव्यरूढि]

कवीता जुओ कविता

कवीयण जुओ कवियण

कव्य ऐतिका. काव्य

कव्वट्ट ऐतिका. कवित्त, काव्य

कशकशतो *मदमो. [थनगनतो]

कशण नरप. कापडानी कस - दोरी [सं. कशा]

कशिम, कसिम प्राचीका. कुसुम, फूल

कशुं चित्तसं. केटलुं [सं.कीदृशकम्]

कश्चपी मदमो. कश्यपनी, आसुरी

कश्यपसुत, कत्यपसुत कामा(त्रि). कामा(शा). सूर्य

कष देवरा. कष्ट

कषाय अखाका. आनंस्त. आरारा. उपबा.

ऐतिका. चित्तविकार, दुर्वृत्ति; क्रोध,

मान, माया, लोभ ए चार संसारहेतुओ कषायां नलाख्या. खराब, गंदा (सं.कषाय)

कषियइ षडाबा. खेंचाय, घसडाय (सं.कष)

कष्टइ नलाख्या. प्रेमाका. कष्ट आपे, दुःखी करे

कस लावल. कोई (हिं.किस)

कस जुओ कसप्रहार

कसउटउ उपबा. कसोटी करवानो पथ्यर [तेना समो], [परीक्षा करनारो] (सं. कषपट्टक)

कसकसी नरका. खेंची, ताणी, [कसीने, तंग करीने] [सं.कष]

कसण अखाका. *अभिऊ. कादं(शा). नरका. नरप(द). प्रेमाका. *स्थूलिफा. हरिवि. कस, चोळी के कापडाने बांधवानी दोरी [सं.कशा]

कसतां *प्रेमाका. [कसकसतां, कूदतां]

कसत्तुरीय गुर्जरा. कस्तूरी (सं.कस्तूरिका)

कसत्थुरिय प्राचीफा. कस्तूरी (सं.कस्तूरिका)

कसप्रहार आरारा. चाबुकना प्रहार (सं.कश-प्रहार)

कसमस, कसमसतु प्राचीसं. प्रेमाका. लावल. खेंचातुं, तणातुं, [कसकसतुं], तंग

कसमसे नरका. खूब खेंचाय, [तंग रहे]

कसमीर उक्तिर. तेरका. काश्मीर देश (सं. कश्मीराः)

कसवट्टउ प्राचीसं. कसोटीनो पथ्यर (सं. कषपट्टकः)

कसा लावल. कोई (हिं.किस्या)